

Sõna

Kui sul palju on, siis anna sellest rohkesti almuseid! Kui sul vähe on, siis ära karda anda almuseid sellest vähesestki! Tb 4:8

Mõte

Vana Tobit õpetab siin oma poega Tobiast kuidas oma elu õigesti elada - vähemalt niipalju, kui see inimesest endast oleneb. Vana inimese elutarkust tasub ikka tähele panna. Oktoobrikuu juhtsõnas on juttu lahkest käest ja südamest. On palju organisatsioone, kes tegelevad heategevusega ja elavad vaid annetustest. Heategeval annetusel on kummaline omadus – see läheb sinu käest välja, teeb kuskil midagi head... ja naaseb sinu juurde koos protsentidega. Selle juures on oluline õige hoiak: sa ei anna mitte omakasu pärast, vaid et see on hea tegu ja et nii on õige. Raha ei tohi seista, teab iga õige ärimees, ja „investeering Jumala majandussüsteemi“ toimib igal juhul hästi. Viimaks ka sinu enda hingerahu pärast.

Palve

Hea Jumal, kõigi rikkuste peremees. Anna meile lahke süda! Aamen

Tähelepanu, mälumängijad!

Esmalt tänab toimetus kõiki osalejaid esimese voo õigeaegselt esitatud vastuste eest. Järgmised vastused palume saata koos kontaktandmetega aadressil kadrina@eelk.ee või tuua vastused pühapäevaks, 13. oktoobriks koguduse õpetaja kätte.

1. Värskest mürgise, kuid kupatatult söödava kaseriisika tunneb ära roosal kübaral olevate ringide järgi. Millise eritunnuse järgi tunneb ära aga väga maitsva kuuseriisika?

A: Seene eoslehed on väga haprad ja murduvad kohe.

B: Seenel on iseloomulik oranž piimmahl.

C: Kuuseriisikal puudub piimmahl.

D: Kübara soonelis-voldilise kuju järgi.

2. Kes neist eesti näitlejatest mängis Toomas Hussare mängufilmis „Seenelkäik“ poliitik Aadu Kägu?

A: Lembit Peterson

B: Tõnu Kilgas

C: Raivo E. Tamm

D: Henrik Toompere

3. Haavariisikas eristub teistest riisikatest iseloomuliku valge piimmahla ja halli või lillakashalli kübara poolest. Kuidas kutsutakse haavariisikat aga rahvasuus?

A: seaseen

B: susi ehk soeseen

C: poripööraja

D: lambatitik

4. Millised neist seentest olid Uno Leiese nukunäidendis „Tipi ja Täpi teater“ nukulaste lemmikud?

A: kivi puravikud

B: kukeseened

C: soopilvikud

D: kasepuravikud

Leerikool
Kadrina koguduses
algab
10. oktoobril kl 18
leerimajas

* tutvumine ristiusu alustega

* võimalus ristimise ja

leeriõnnistamise läbi kogudusega
liituda

Info: 53458594 Meelis-Lauri,
koguduse õpetaja

Kuhu oled teel, Noomi?

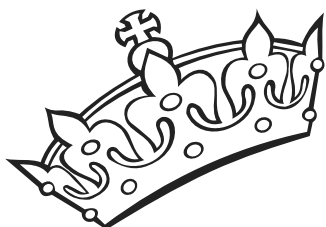
IV osa

Piibliuurijad Osvald Tärk ja Kristiina Ross uurisid pikalt Vana Seaduse raamatuid ajaloolis-kriitilises vaatenurgast. Ruti raamat ei olnud selles osas mingi erand. Sarja neljandas ja ühtlasi viimasel osas sellest kriitilisest vaatenurgast juttu tulebki.

Rikas mees Boas pani noort moabilannat viljapõllul tähele. Iisraeli vana kalendri järgi oli odralõikuse aeg, kuid sellist kaunist noort naist, pealegi veel võõramaalast, kes teiste hulgas töötas, võis juba tol ajal ohustada tagakius Ruti rahvusliku päritolu pärast. Seepärast keelas Boas põllul töötavaid mehi Rutti puudutamast. Samuti ütles ta, et Rutt ei lahkus tema põllult, vaid seltsiks tema tüdrukutega. (Ru 2:8) Nii noppis Rutt kuni õhtuni viljapäid lõikajate järel ja sai pool vakka otri. Moabilanna jätkas edaspidigi tööd maaomanik Boase põllul, kuni odralõikuse lõpuni.

Kuid Noomi oli siiski mures oma minia edasise käekäigu pärast. (Ru3:1) Sellest tulenevalt korraldas ta asjad nii, et hiljem sai Rutist maaomanik Boase abikaasa. Boase seadusliku abikaasana taastas Rutt oma maine. Teda ja Noomit ei vaadatud enam kaastunde ja haletsusega. Piiblilugu räägib, et Rutist sai hiljem kuningas Taaveti esiema. (Ru 4:22)

Nüüd aga pöördumegi ajaloolis-kriitilise vaatenurga poole. Sellest tulenevalt annab Ruti raamat enne Esimese Saamueli raamatut edasi Iisreli valitseja Taaveti põlvnemis- ja suguvõsa kujunemiseloo. Kuigi see on vaid üks väike osa kuningas Taaveti suguvõsa pärimusloost, võib lugeja Ruti raamatust enda jaoks palju avastada. *Lõpp.*

Vihmavarblane

XXIV osa

Bläku Eduard mõistis, et pärast politsei käiku ei muutu vist midagi. Siiski enne jõule sai ta Loopre Hanneselt sõnumi, mida ei saanud kahtepidi mõista. Hannes oli talle ikka väga vihane. Suuremalt jaolt seetõttu, et Bläku Eedi talle ikka veel võlgu oli. Eduard ei teinud aga teist nägugi ja suunas oma mõtled hoopis Tõstamäe Tõnule. Temaga oli vaja kuidagi selle löögi pärast arved õiendada. „Kui ma nüüd hästi järgi mõtlen, oleks minulgi Tõnu jaoks üks korralik keretäis soolas, selline, millest Kuningamäel veel mitu nädalat pläägutada saaks.” Eedi mõtles kõvasti, sest igasugune hea idee kulus praegu marjaks ära, aga kus neid häid ideid kohe võtta. Ega seegi võimatu olnud, et ta Tõstamäe Tõnuga sel aastal üldse kokku ei saa. Midagi tähendas ju seegi, siis jäi mõtte seedimiseks piisavalt aega.

Päev enne esimest jõulupüha sai Bläku Eduard Kasesalu Lembituga kokku, kes end prouaga Põltsamaa linna asutis minema. Eedi ümises moka otsast Lembitule tere, kuid Eda poole ei heitnud pilkugi.

„Häid algavaid pühi, sulle Eedi,” sõnas Lembit uhkelt.

„Mis pühi, pühi ise, kui tahad. Tead, mis ma Lembit sulle ütlen, sa ära hõõruta siin midagi oma vasikasilmil. Sinugagi on mul varsti väheke rääkimist.”

„Tohool!”

„Ja, jah, nagu sa isegi oled juba kuulnud, oli meil siin Loopre poisil ja Tõnuga väike sõnavahetus.”

„Nüüd veel, enne jõule?” imestas Lembit.

„Mulle need saabuvad pühad nüüd midagi loevad? Seda asja ma juba nii ei jäta, ka Tõnu saab minu käest varsti oma koosa.”

„Miks siis?”

„Vaata, hää naabrimees, kas sa oskad mulle vastust anda sellele küsimusele, miks mu oma semud mu vastu nii õelad on? Olen ju nendega koos vasktorudestki läbi läinud, kui nii võib õelda ja nüüd säärane juhtumine. Mis inimestel viga on?”

„Aga Eduard, mis sinul viga on? Oled viimasel ajal selline keevaline, topid oma nina sinna kuhu pole tarvis ja norid ka ise keretäit.”

„Ehh, ei Lemps, sa ei mõista.”

„Muidugi ma ei mõista, aga hetkel lähen siin prouaga linna ja ehk räägime sellest asjast teinekord vähe pikemalt, eks?”

Eda ja Lembit seadsid end minekule ja Bläku Eduard jäi neile lollil näoga järele vaatama. Ta kõmpis aeglaselt oma maja poole ja tundis viha ja raevuhoogu veidike lahtuvat. Mida tähendasid aga Bläku Eduardile kõik naabrimehe sõnad, kui müürsepad Loopre Hannes ja Tõstamäe Tõnu teda kõrvaliseks pidasid.

Ei, nii ei saanud minna. Äkki Eduard libastus ja kukkus paar maja enne kodu näoli lumehange. Külmlumi läks kraevahelegi. Eduard vandus endamisi ja püüdis end hangest püsti ajada, kuid jalad ei tahtnud sõna kuulata. Pea hakkas otsas kumisema ja valge lumi muutus silme ees üheks virvendavaks massiks.

Samal ajal toimetas Saare Taali oma tillukeses elamises. Seadis jõulupühadeks kõik kenasti korda. Siis jäi ta kõõgiukselt oma kätetööd imetlema. Jah, see väike majake tähendas tema jaoks palju. Kui mitu jõulu oli ta siin ühes tütre ja kadunud mehega veetnud. Pisarad kippusid veel praegugi vägisi silma, kui ta kõigele möödunud tagasi mõtles. Valus oli küll, aga ju siis on elul just sellised seadused. Taali oli viimasel ajal hakanud mõistma, et üksikvanemana tüttart kasvatada nõudis tohutut energiat ja vastutust. Tema Merle, tema väike Merle, kes nüüd enam ei olnudki enam tema väike, vaid kes oli kõrvuni armunud tühte noormehesse. Taalilegi ei jäänud see kena noormees märkamata, pidas teda enesele kui poega, keda ta kunagi polnud saanud, aga väga igatses. Taali astus kõõgi akna juurde ja lükkas kardinad irvakile. Heldekene, mis siis nüüd jälle lahti on? Eduardi maja poole kiirustas taaskord kiirabi masin. Saare perenaise teadvusesse hiilis hirm ja ehk küll tal Bläku Eduardist sooja ega külma ei olnud, oli ometi tegemist inimesega. Saare Taali kahmas varnast mantli ja ruttas välitrepile. Ta jäi hetkeks kuulutama aga midagi tähele ei pannud. Ta vaatas Eduardi maja poole. Auto seisis nüüd maja ees ja selle sees tehti midagi. Äkki on Bläku Eduard surnud ja midagi teha enam polegi? Paljugi, mis võib olla. Taali tammus veidi jalalt jalale ja läks kõõki tagasi.

„Oh heldeke, see ka veel nüüd, enne jõule! Mitte, et ma Eduardist midagi arvaksin, aga ikkagi. Mis seal võis küll juhtuda?” Nii endamisi pomisedes seadis Taali kohvi üles ja võttis külmikust koorepaki välja. Kohvi oli talle sellistes olukordades alati hästi mõjunud. Oleks nüüd Edagi kodus, teaks vähemalt, kuidas Bläku Eduardiga on. Aga teadis siis naabrinainegi rohkemat?

Taali mõistis korraga, et elu võib olla nii ettearvamatu, nii lihtsalt haavatav. Ühel hetkel sa oled ja järgmisel minutil võib kõik muutuda- elu muutub korraga hoopis teiseks. Taali kallas kohvi suurde tassi ja jõi väikeste lonksudega. Siis kostis kõõki välisükselt kostuv närviline koputus.

„Heldeke, millised jõulud,” õhkas Taali ja ruttas avama, unustades kohvitassigi käest panna.

Järgneb